

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ВИХОВНОЇ РОБОТИ
У ВІДОКРЕМЛЕНОМУ СТРУКТУРНОМУ ПІДРОЗДІЛІ
«МАРІУПОЛЬСЬКИЙ МАШИНОБУДІВНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ»
ДЕРЖАВНОГО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «ПРИАЗОВСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

В основу організації виховної роботи зі здобувачами освіти відокремленого структурного підрозділу «Маріупольський машинобудівний фаховий коледж» Державного вищого навчального закладу «Приазовський державний технічний університет» (далі – фаховий коледж) покладено Конституцію України, закони України «Про освіту», «Про фахову передвищу освіту», положення Загальної декларації прав людини, Програму правової освіти населення України, Державну програму розвитку фізичної культури і спорту в Україні, Концепцію національно-патріотичного виховання студентської молоді.

Зміст виховної діяльності у фаховому коледжі ґрунтується на визнанні цінності здобувача освіти як особистості, його прав на свободу, на розвиток і прояв його здібностей та індивідуальності, при забезпеченні організаційної, мотиваційної, вольової, психологічної єдності всіх учасників виховного процесу як колективу односторонців. Зміст виховання здобувачів освіти в фаховому коледжі обумовлений віковими особливостями здобувачів освіти, специфікою молодіжної субкультури, цілями і задачами основних і додаткових освітніх програм, особливостями сучасної соціокультурної ситуації в Україні і будується з урахуванням специфіки здобувачів освіти, що навчаються в ньому. Виховання студентів в фаховому коледжі визначається значущими для студента особистими та суспільними проблемами, досвід вирішення яких він отримує на основі професійної освіти.

**1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ВИХОВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ
ФАХОВОГО КОЛЕДЖУ**

Мета виховної роботи – це створення умов для підготовки конкурентоздатних фахівців, розвиток творчої активності здобувачів освіти, здібності їх до самостійного вирішення виникаючих проблем і безперервного самовдосконалення.

Завдання виховної роботи:

- 1) створення умов для розвитку особи і реалізації її творчої активності;
- 2) вдосконалення системи патріотичного виховання, формування громадянської позиції здобувачів освіти;
- 3) формування здорового способу життя та екологічної культури;
- 4) розвиток відносин співпраці здобувачів освіти і викладачів;
- 5) розвиток творчої діяльності здобувачів освіти у контексті майбутньої професії;
- б) розвиток студентського самоврядування.

Система заходів з виховання здобувачів освіти фахового коледжу базується на основних положеннях Концепції національної системи виховання з урахуванням органічного взаємозв'язку процесу навчання та виховання.

Головною метою виховання є формування цілісної і гармонійно розвиненої особистості з високою національною самосвідомістю. Така особистість – це насамперед громадянин української держави, її патріот, гуманіст, для якого пріоритетом є загальнолюдські й загальнодержавні цінності, це людина з високою фаховою підготовкою й широким світоглядом, розвинутим інтелектом, належним рівнем загальної, політичної та правової культури.

2. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Виховна діяльність проводиться за такими напрямками:

2.1 Національно-патріотичне виховання – формування національної свідомості і відповідальності за долю України, виховання любові до рідної землі, її історії, відновлення і збереження історичної пам'яті культивування кращих рис української ментальності (працелюбності, індивідуальної свободи, глибокого зв'язку з природою та ін.) виховання бережливого ставлення до національного багатства країни, мови, культури, традицій.

2.2 Інтелектуально-духовне виховання – розвиток пізнавального інтересу, творчої активності, мислення виховання потреби самостійно здобувати знання та готовності до застосування знань, умінь у практичній діяльності реалізовувати особистісний життєвий вибір і професійну кар'єру на основі здібностей і знань, умінь і навичок, виховання здатності формувати та відстоювати власну позицію, формування особистісного світогляду як узагальненого світосприймання.

2.3 Громадянсько-правове виховання – прищеплення поваги до прав і свобод людини та громадянина, виховання поваги до Конституції, Законів України, державних символів України, виховання громадянського обов'язку перед Україною, суспільством, формування політичної та правової культури особистості залучення студентської молоді до участі у добровільних акціях і розвитку волонтерського руху.

2.4 Морально-етичне виховання – формування почуття власної гідності, честі, свободи, рівності, працелюбності, самодисципліни, формування моральної культури особистості, засвоєння моральних норм, принципів, категорій, ідеалів суспільства на рівні власних переконань, становлення, етики, міжетнічних відносин та культури міжнаціональних стосунків.

2.5 Екологічне виховання – формування основ глобального екологічного мислення та екологічної культури, володіння знаннями та практичними вміннями раціонального природокористування, виховання почуття відповідальності за природу як національне багатство, виховання готовності до активної екологічної та природоохоронної діяльності.

2.6 Художньо-естетичне виховання – розвиток естетичних потреб і почуттів, художніх здібностей і творчої діяльності формування у молоді, естетичних поглядів, смаків, які ґрунтуються на українських народних традиціях та кращих надбаннях світової культури, вироблення умінь примножувати культурно-мистецьке надбання народу, відчувати і відтворювати прекрасне у повсякденному житті.

2.7 Трудове виховання – формування особистості, яка свідомо та творчо ставиться до праці, формування почуття господаря та господарської

відповідальності, розвиток умінь самостійно та ефективно працювати, формування готовності до праці в умовах ринкової економіки.

2.8 Фізичне виховання та утвердження здорового способу життя – виховання відповідального ставлення до власного здоров'я, здорового способу життя, формування знань і навичок фізичної культури в житті людини, забезпечення повноцінного фізичного розвитку здобувачів освіти, фізичне, духовне та психічне загартування, формування потреби у безпечній поведінці, протидія та запобігання негативним звичкам, профілактика захворювань, створення умов для активного відпочинку здобувачів освіти.

3. ПРИНЦИПИ ВИХОВАННЯ

3.1 Принцип народності, який передбачає єдність і взаємозбагачення загальнолюдських і національних цінностей; забезпечення національної спрямованості виховання; оволодіння духовними багатствами свого народу — мовою, традиціями, звичаями, національно-етнічною культурою; шанобливе ставлення до національних надбань народів, які населяють Україну.

3.2 Принцип природовідповідності, який передбачає врахування багаторічної й цілісної природи людини, вікових та індивідуальних особливостей здобувачів освіти, їх національних та релігійних особливостей.

3.3 Принцип гуманізації, який полягає у створенні умов для формування кращих якостей і здібностей молоді людини, передбачає гуманізацію взаємин між викладачами і здобувачами освіти, а також взаємоповагу між особистісного спілкування.

3.4 Принцип демократизації, суть якого полягає у сприйнятті особистості здобувача освіти, як основної суспільної цінності, забезпечення його громадських прав та свобод.

3.5 Принцип коренізації, який полягає у наповненні виховного процесу національним змістом, що передбачає формування свідомого громадянина, а також тісний зв'язок з історичним минулим свого народу, а також його традиціями.

3.6 Принцип поєднання педагогічного керівництва з ініціативою та самодіяльністю студентства. Необхідність педагогічного керівництва зумовлена незначним (недостатнім) життєвим досвідом вихованців. Водночас виховання творчої особистості можливе за умов її самостійності й творчості, ініціативи й самодіяльності.

3.7 Принцип безперервності і послідовності, який вимагає систему заходів, які би були спрямовані на формування свідомості здобувача освіти у певній послідовності.

3.8 Принцип професійної спрямованості виховання, який орієнтований на майбутню професійну діяльність здобувачів освіти.

3.9 Принцип диференціації виховного процесу, який передбачає врахування рівнів фізичного, психічного, соціального, духовного інтелектуального розвитку та розкриття творчої індивідуальності здобувачів освіти.

3.10 Принцип цілеспрямованості, який зорієнтований на підпорядкування усіх виховних заходів загальній меті формування висококваліфікованого спеціаліста.

3.11 Принцип єдності виховних впливів усіх учасників виховного процесу, який реалізується у постійній взаємодії та взаємообміні.

3.12 Принцип синергії, який обумовлює націленість виховної системи на саморозвиток особистості шляхом поєднання виховання із самовихованням, на їх безперервність і відкритість до змін.

4. МЕТОДИ ТА ФОРМИ ВИХОВНОЇ РОБОТИ

Як цілісний процес формування особистості, виховання здійснюється за допомогою різноманітних методів, як загальних, які використовуються в усіх напрямках виховання, так і часткових, застосування яких практикується переважно в одному із напрямків - правовому, економічному, естетичному тощо.

У практиці виховної роботи застосовуються:

- 1) метод формування свідомості (бесіда, лекція, диспут);
- 2) методи формування суспільної поведінки (педагогічна вимога, громадська думка, доручення);
- 3) методи стимулювання діяльності й поведінки (змагання, заохочення, покарання);
- 4) методи контролю й аналізу ефективності виховання (педагогічне спостереження, бесіда, опитування, аналіз результатів діяльності).

Виховна робота в коледжі здійснюється, як під час навчального процесу, так і у вільний від навчання час.

Форми виховної роботи

4.1 Латентне, непряме виховання в процесі навчання (лекції, семінарські, практичні заняття тощо) сприяє вихованню національної самосвідомості формуванню професійних якостей вихованню професійної культури виховання політичної, естетичної та екологічної культури виховання позитивних якостей і рис.

4.2 Позааудиторна виховна робота спрямована на подальший розвиток творчих здібностей, формування якостей необхідних майбутньому фахівцеві.

Форми організації виховної роботи можуть бути наступними

4.3 Форми масової виховної роботи, які передбачають широку участь здобувачів освіти у святкуванні державних національних та релігійних свят, а також заходів пов'язаних з існуванням та діяльністю коледжу (творчо-звітних вечорів, олімпіад, фестивалів).

4.4 Групові форми виховної роботи. Найпоширенішими серед них є круглі столи, диспути, клуби, гуртки за інтересами, акції милосердя, екскурсії, походи. Групові форми передбачають також роботу із студентським активом курсу, академгрупи, сприяють вихованню організаторських здібностей здобувачів освіти.

4.5 Індивідуальна виховна робота зумовлена індивідуальними особливостями здобувачів освіти. Здійснюється вона у двох напрямках: корекція відхилень у свідомості і поведінці окремих здобувачів освіти, спонукання здобувачів освіти до раціонального використання вільного часу з метою всебічного розвитку своєї особистості, заняття фізкультурою, художньою і технічною творчістю.

4.6 Самовиховання особистості. Форма, яка базується на свідомо рефлексивній потребі у самовдосконаленні та саморозвитку.

5. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Організація виховного процесу в структурних підрозділах фахового коледжу потребує постійного вдосконалення, пошуку і приведення в дію нових форм впливу на здобувачів освіти, відпрацювання нових методик. Разом з тим, потрібно активізувати традиційні види діяльності, збереження досягнень минулого. Виховання повинно носити творчий характер, орієнтуючись на проблеми пов'язані із специфікою структурного навчального підрозділу.

Випускники фахового коледжу мають бути не просто знаючими спеціалістами, а людьми творчими, духовно багатими із демократичним світобаченням, здатними примножити історичні надбання українського народу та його вклад в розвиток світової цивілізації. В ідеальній перспективі, фаховий коледж повинен стати школою саморозвитку, самоуправління, самодисципліни, свідомої відповідальності викладачів і здобувачів освіти перед українською нацією у своїй творчій співпраці на благо України.